

Organik Tarım - Dünyaya yeni bir bakış

Автор(и): гл. ас. д-р Василина Манева; доц. д-р Дина Атанасова

Дата: 04.05.2014 Брой: 5/2014

Modern dünyada çeşitli ana tarım türleri bulunmaktadır. En yaygın olanı, toprağa endüstriyel kimyasal ajan girdilerini artırma, yeni teknikler, yeni teknolojiler geliştirme vb. içeren yoğun tarım türüdür. Arazi, belirli bir tarımsal faaliyette azami yüksek verim elde etmek için bir araç olarak görülmektedir. Son yıllarda, yoğunlaşma olumsuz sonuçlara yol açmıştır. Sentetik ajanların (pestisitler, mineral gübreler, büyüme düzenleyiciler) aşırı kullanımı nedeniyle, çevremizin kirliliği giderek daha belirgin hale gelmektedir. Yaşam koşullarının kötüleşmesinin yanı sıra, bu durum sağlık sorunlarında ve doğa rehabilitasyon önlemlerinde önemli bir artışa yol açmaktadır. Son zamanlarda, küresel ölçekte, aşırı kimyasallaşmanın uygunsuzluğu giderek daha fazla kabul görmektedir. Kirliliğin 1/3'ünün tarımdan kaynaklanması özellikle endişe vericidir. Bu nedenle, son yıllarda organik tarıma büyük önem verilmekte olup, AB'de %4,3, Çek Cumhuriyeti, Avusturya,

Estonya ve Letonya'da ise %15,5'e ulaşmaktadır. Albert Howard (1873–1948) kurucusu olarak kabul edilir. Organik tarım (biyolojik tarım, doğal tarım, hassas tarım), pestisitlerin, kimyasal gübrelerin, çeşitli büyüme düzenleyicilerin ve ayrıca genetiği değiştirilmiş tohumların kullanımını dışlayan bir tarım türüdür.

Temel prensip, ekolojik sistemlerin incelenmesi ve sürdürülmesi, toprağın ve bitkilerin bir bütün olarak sağlığının korunmasıdır. Organik tarım, baklagil bitkilerini içeren ürün rotasyonlarına, çiftlik bitki kalıntılarının ve yeşil gübrelerin kullanımına, biyolojik ve agroteknik hasere kontrolüne (yabani otlar, hastalıklar ve düşmanlar), uygun toprak işleme ve bitki beslenmesine organik gübrelerle, toprağın doğal verimliliğinin, türlerin biyolojik çeşitliliğinin ve çevrenin ekolojik dengesinin korunmasına ve iyileştirilmesine azami ölçüde dayanır. Bir sonraki daha yüksek adım, biyodinamik tarımdır. 80 yılı aşkın bir süredir var olan ve dünyanın hemen hemen tüm ülkelerinde oldukça yaygın olan bir tarım yöntemidir. Dr. Rudolf Steiner'ın 1924 yılında şimdiki Polonya'daki Koberwitz Kontları Kaiserlick'in tarım arazisinde verdiği dersler dizisine dayanan bir felsefe ve teori olarak ortaya çıkmıştır. Daha sonra "Tarımın Refahı İçin Ruhsal-Bilimsel Temeller" başlığı altında yayınlanmıştır. Dersler ve ders sırasındaki sorulara verilen yanıtlar, tarımsal çalışmayla ilgili tüm yönleri kapsayacak şekilde içerik ve kapsam açısından son derece zengindi. Bu ders, biyodinamik tarım yönteminin ve onunla birlikte ekolojik tarımın doğuşuna işaret etti. Yöntem, daha sonra savaşımlardan ve sonuçlarıyla başa çıkmaktan sonra önemli ölçüde gelişen kapsamlı bir ekolojinin yaratılmasını en başından beri içeriyordu.

Her şeyden önce Steiner, o zamanın önde gelen materyalist dünya görüşünü eleştirdi. Tam da bu görüşü genişletmeye çalıştı, derslerinde insanlardan, hayvanlardan, bitkilerden, minerallerden, Güneş, Ay ve gezegen ritimleriyle Kozmos'a kadar büyük bir yay çizdi. Bunların merkezinde, tüm bu unsurları içeren tarım çiftliğini doğal bir organizma, bir tarımsal bireysellik olarak görme fikri yer alır. Bu, süreçlerin gerçekleştiği ve dünyayla Dünya'daki diğer tüm canlı organizmalar gibi bağ kuran kendi kendine yeten bir organizmayı temsil eder. Neredeyse tüm gerekli tarımsal ürünlerini kendisi üretmelidir. Bu aynı zamanda uygun hayvan yetiştiriciliğini de içerir. Biyodinamik tarım araştırma grubunun kurucularından Hans Heinze bu konuda şöyle yazıyor: "Tarım ve bahçe işlerinin merkezi bir yönü, ürün yetiştiriciliğindeki tüm faaliyetlerin toprağın yapısına, toprak elementinin korunmasına ve geliştirilmesine katkıda bulunacak şekilde birbirine bağlanmasıdır." Ancak bu, ürün rotasyonu yoluyla bitki türlerinin çeşitliliğine özen göstermeyi, rüzgar perdelerini ve yaşayan sınırları korumayı ve peyzaj tasarımını da içerir. Toprak solucanları, arılar ve kuşların faaliyetleri dahil olmak üzere süreçleri dengelemek ve çiftlik hayvanlarından elde edilen kompostlanmış biyodinamik gübre uygulaması büyük önem taşır. Rudolf Steiner, kompostlama, yeşil gübreleme ve çayır bakımı gibi eski geleneksel tarımdan bilinen bağlantıların derinlemesine anlaşılmasının nasıl kullanılabileceğini gösterirken, aynı zamanda yapıcı ve düzenleyici süreçleri harekete geçirmek için başka yardımlar da sağlar.